

בְּקִרְאָה דְּכִתְיִב וַיִּנָּחֵם יי. קִבֵּל תְּנַחֲמוּמִין. וּלְבַתֵּר וַיִּתְעַצֵּב
אֶל לְבוֹ. יֵהֵב תּוֹקֵפֵא לְדִינָא לְמַעְפֵּד דִּינָא.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר וַיִּנָּחֵם יי כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם
בְּאָרֶץ. נָטַל תְּנַחֲמוּמִין וְחִדְוָה, כִּד עֵבֵד קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם בְּאֶרְעָא דְאִיהוּ כְּגוּוֹנָא עֲלָאָה וְכָל
מְלָאכִי עֲלָאֵי מְשַׁבְּחִין לִיה לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד
חֲמוֹ לִיה בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה וְאָמְרוּ (דף נ"ב) (תהלים ח)

וְתַחֲסִרְהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכַבּוֹד וְהָדָר תַּעֲסִרְהוּ.
לְבַתֵּר כִּד חֲטָא אָדָם אֶתְעַצֵּב קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל
דְּחֲטָא. דִּיֵּהֵב פְּתַחוֹן פֶּה לְמְלָאכִי הַשְּׂרֵת דְּאָמְרוּ
קַמִּיה בְּקִדְמִיתָא כִּד בָּעָא לְמַבְרִי לִיה, מָה אָנוּשׁ כִּי
תּוֹפְרֵנוּ וְכֵן אָדָם כִּי תַפְקְדֵנוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ בְּגִין דְּבַעֵי

לשון הקודש

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשָׂרָאוּ אוֹתוֹ בְּדַמּוֹת
עֲלִיוְנָה, וְאָמְרוּ (תהלים ח) וְתַחֲסִרְהוּ מְעַט
מֵאֱלֹהִים וְכַבּוֹד וְהָדָר תַּעֲסִרְהוּ. אַחַר כֵּן
בְּשִׁחְטָא אָדָם, הִתְעַצֵּב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל שְׁחִטָּא. שָׁנְתֵן פְּתַחוֹן פֶּה לְמְלָאכִי
הַשְּׂרֵת שְׂאֲמְרוּ לְפָנָיו בְּתַחֲלָה בְּשִׂרְצָה
לְבִרְאָה אוֹתוֹ, מָה אָנוּשׁ כִּי תּוֹפְרֵנוּ וְכֵן
אָדָם כִּי תַפְקְדֵנוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ, כִּי
רָצָה לַעֲשׂוֹת בְּהֵם דִּין, שְׁנַאֲמַר (דברי הימים ב-

דִּין עַל דִּין וּמְחֻזַּק אֶת אוֹתוֹ מְקוּם הַדִּין
לַעֲשׂוֹת דִּין, וּמֵאַבְדֵּי אֶת הַרְשָׁעִים
מִהָעוֹלָם, וְהַכֵּל בְּכַתוּב, שְׁכַתוּב וַיִּנָּחֵם
ה', קִבֵּל תְּנַחֲמוּמִים. וְאַחַר כֵּן וַיִּתְעַצֵּב אֶל
לְבוֹ, נִתֵּן בַּח לְדִין לַעֲשׂוֹת דִּין.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, וַיִּנָּחֵם ה' כִּי עָשָׂה אֶת
הָאָדָם בְּאָרֶץ - נָטַל תְּנַחֲמוּמִים וְחִדְוָה.
בְּשִׁעֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם
בְּאָרֶץ, שֶׁהוּא בְּדִגְמָא עֲלִיוְנָה, וְכָל
הַמְּלָאכִים הָעֲלִיוֹנִים מְשַׁבְּחִים אֶת

לְמַעַבְד בְּהוּ דִּינָא שְׁנַאֲמַר (דברי הימים ב ב) בְּצִאת לִפְנֵי
הַחֲלוּץ וְאוֹמְרִים הוֹדוּ לַיְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וְאָמַר
רַבִּי יִצְחָק אֲמַאי לָא כְּתִיב הָכָא כִּי טוֹב. אֲלָא בְּנִין
דְּאוּבִיד עוּבְדֵי יְדוּי קַמֵּיהוּ דִּישְׂרָאֵל. בְּנִזְוִנָא דָּא כִּד
הוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבָרִין יַמָּא. אָתוּ מְלָאכְנִי עֲלָאי לְמִימַר
שִׁירָה קַמֵּיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַהוּא לִילְיָא. אָמַר
לְהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמַה עוּבְדֵי יְדֵי טַבְעִין בִּימָא
וְאַתּוֹן אֲמַרִין שִׁירָה. בְּדִין (שמות יד) וְלֹא קָרַב זֶה אֶל
זֶה כָּל הַלַּיְלָה. אוֹף הָכָא בְּכָל זְמַנִּין דְּאִיבוּד רִשְׁיַעְיָא
אִיהוּ מְעַלְמָא בְּדִין עֲצִיבוּ אֲשַׁתְּכַח עֲלֵיהוּ.

רַבִּי אַבָּא אָמַר בְּשַׁעְתָּא דְּחָב קַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אָדָם וְעֵבֶר עַל פְּקוּדוּי, בְּדִין אֲשַׁתְּכַח עֲצִיבוּ
קַמֵּיהּ. אָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָדָם וְוִי דְּחַלְשַׁת
חִילָא עֲלָאָה. בְּהַאי שַׁעְתָּא אֲתַחֲשַׁכַּת נְהוּרָא חַד. מִיָּד
תְּרִיךְ לִיהּ מַגְנָתָא דְּעַרְן.

לשון הקודש

טוֹבְעִים בַּיָּם, וְאַתֶּם אוֹמְרִים שִׁירָה?! אִזְּ
(שמות יד) וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה. גַּם
כָּאן, בְּכָל הַפְּעָמִים שֶׁל אִבוּד רִשְׁעִים
מִהָעוֹלָם, אִזְּ נִמְצְאָת עֲלֵיהֶם עֲצָבוֹת.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּשַׁעְה שְׁחַטָּא אָדָם
לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעֵבֶר עַל מַצּוֹתוֹ,
אִזְּ נִמְצְאָה עֲצָבוֹת לִפְנֵיו. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא: אָדָם, אוֹי שְׁחַלְשַׁת אֶת הַכַּחַ

ט בְּצִאת לִפְנֵי הַחֲלוּץ וְאוֹמְרִים הוֹדוּ לְהוּ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמַה
לֹא כְּתוּב כָּאן כִּי טוֹב? אֲלָא מִשּׁוּם
שֶׁהָאִבִּיד אֶת מַעֲשֵׂי יְדִיו מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
כְּמוֹ זֶה בְּשָׁהִיו יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים אֶת הַיָּם,
בָּאוּ מְלָאכְכִים עֲלִיוֹנִים לוֹמַר שִׁירָה לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ לַיְלָה. אָמַר
לְהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: וּמַה מַעֲשֵׂי יְדֵי

אָמַר לִיה אֲנִי אֶעֱלִית לָךְ לְגַנְתָּא דְעֵדֵן לְקַרְבָּא
 קַרְבָּנָא. וְאַתּ פְּגִימַת מִדְבַּחָא דְלֹא אֶתְקַרַב
 קַרְבָּנָא. מִפְּאֵן וְלַהֲלָאָה לְעֵבוֹד אֶת הָאֲדָמָה. וְגִזַּר
 עָלֶיהָ מִיתָה. וְחָם עָלֶיהָ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְגִנְיֵו לִיה
 בְּשַׁעֲתָא דְמֹת סְמוּךְ לְגַנְתָּא.

מַה עֵבֶד אָדָם עֵבֶד מְעַרְתָּא חָדָא וְאַתְּטַמֵּר בָּהּ הוּא
 וְאַתְתִּיה. מִנָּא יַדַּע. אֲלֹא חָמָא חַד נְהוּרָא דְקִיק
 עֵייל בְּתַהוּא אֶתְר דְנַפְיִק מִגַּנְתָּא דְעֵדֵן וְתַאֲב
 תִּיאֻבְתִּיה לְקַבְרִיה. וְתַפְּן הוּא אֶתְר סְמוּךְ לְתַרַע
 דְגַנְתָּא דְעֵדֵן.

תָּא חַזִּי, לָא אֶסְתַּלַּק בַּר נָשׁ מֵעֵלְמָא עַד דְחָמִי לִיה
 לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן. וְשָׂאִיל לִיה עַל מַה אָזִיל
 מֵעֵלְמָא וְחִיד נְפִיק. הוּא אָמַר לִיה וְוִי דְבַנְיָנָךְ נְפִקָנָא
 מֵעֵלְמָא. וְהוּא אֶתִּיב לִיה בְּרִי אֲנִי עֵבְרִית עַל פְּקוּדָא

לשון הקודש

והסתתר בה הוא ואשתו. מאיפה ידע?
 אלא ראה אור דקיק אחר שנגננס פאותו
 מקום שיוצא מגן עדן, והתאנה תאנתו
 לקברו, ושם הוא מקום סמוך לשער גן
 עדן.

בא ראה, לא מסתלק אדם מהעולם עד
 שיראה את אדם הראשון. שואל אותו:
 על מה הלך מהעולם ואיך יצא? הוא
 אומר לו: אוי שבגללך יצאתי מהעולם.

העליון. בשעה זו נחשף מאור אחר. מיד
 גרש אותו מגן עדן.

אמר לו: אני הכנסתי אותך לגן עדן
 להקריב קרבן, ואתה פגמת את המזבח
 שלא נקרב הקרבן?! מפאן והלאה –
 לעבד את האדמה. וגזר עליו מיתה. וחם
 עליו הקדוש ברוך הוא ונגזו בשעה שמת
 סמוך לגן.

מה עשה אדם? עשה מערה אחת

תָּרָא וְאֶת־עֲנָשִׁית בְּגִינָה. תָּמִי אֶתְּ פִמָּה חוּבִין וְכַמָּה
פְּקוּדִין דְּמֵאֲרָךְ עֲבַרְתָּ.

אָמַר רַבִּי תִּיָּא עַד פְּדוּ יוֹמָא קָאִים אָדָם הָרֵאשׁוֹן
וְחַי בְּאַבְתָּן תֵּרִין וּמְנִין בְּיוֹמָא וְאוּדִי עַל
חוּבוֹי. וְאַחֲמִי לֹון הָהוּא אֶתְר דְּהָוָה בֵּיה בְּיִקְרָא
עֲלָאָה. וְאוּל וְחִמִּי כָּל אֲנֹון צְדִיקִיָּא וְחִסְדִּי דְנִפְקוּ
מִנִּיה וְיִרְתּוּ לְהָהוּא יִקְרָא עֲלָאָה דְבִגְנִתָּא דְעַדָּן.
וְאַבְתָּן פְּלָחוֹן אוּדָן וְאַמְרוּן (תהלים לו) מַה יִּקְרַח חֲסִדָּךְ
אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנָפֶיךָ יִחְסִיִּין.

רַבִּי יִיסָא אָמַר פְּלָחוּ בְנֵי עֲלָמָא חֲמָאן לִיה לְאָדָם
הָרֵאשׁוֹן בְּשַׁעֲתָא דְמִסְתַּלְקוּ מִן עֲלָמָא.
לְאַחֲזָאָה סְהַדוּתָא דְבְּגִין חוּבוֹי דְּבַר נָשׁ אִיהוּ אֲסַתְלַק
מֵעֲלָמָא וְלֹא בְּגִינִיה דְאָדָם. פְּמָה דְתַנִּינָן אִין מִיתָה
כְּלָא חֲטָא. בַּר אֲנֹון תִּלְתָּא דְאֲסַתְלַקוּ בְּגִין הָהוּא

לשון הקודש

שְׂבִיבָן עַדָּן. וְכָל הָאָבוֹת מוֹדִים וְאוֹמְרִים,
(תהלים לו) מַה יִּקְרַח חֲסִדָּךְ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם
בְּצַל כְּנָפֶיךָ יִחְסִיִּין.

רַבִּי יִיסָא אָמַר, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם רוֹאִים
אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּשַׁעֲתָא שְׂמִסְתַּלְקִים
מֵהָעוֹלָם, לְהִרְאוֹת עֵדוּת שְׂמִשׁוּם חֲטָאֵי
הָאִישׁ הוּא מִסְתַּלַּק מֵהָעוֹלָם וְלֹא בְּגִלְלוּ
שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂשִׁנִּינוּ אִין מִיתָה כְּלָא
חֲטָא, פְּרַט לְאוֹתָם שְׁלֵשָׁה שְׂהַסְתַּלְקוּ

וְהוּא מְשִׁיב לֹון בְּנֵי, אֲנִי עֲבַרְתִּי עַל מַצְוָה
אַחַת וְנִעַנְשִׁיתִי בְּשִׁבִילָהּ, רְאָה אֶתְּהָ פִמָּה
חֲטָאִים וְכַמָּה מַצְוֹת שֶׁל רַבּוֹנְךָ עֲבַרְתָּ.

אָמַר רַבִּי תִּיָּא, עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹמֵד אָדָם
הָרֵאשׁוֹן וְרוֹאֵה אֶת הָאָבוֹת פְּעַמִּים בְּיוֹם
וּמוֹדָה עַל חֲטָאוֹ, וּמְרַאֵה לָהֶם אֶת אוֹתוֹ
מְקוֹם שְׁהִיָּה בּוֹ בְּכַבוֹד עֲלִיִּין, וְהוֹלֵךְ
וְרוֹאֵה כָּל אוֹתָם הַצְּדִיקִים וְחִסְדִּים
שְׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ וְיִרְשׁוּ אֶת אוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיִּין

עֵיטָא דְנַחֲשׁ הַקְדָּמוֹנִי. וְאֵלִין אֲנִין, עֲמָרָם לִוֵי
 וּבְנֵימִין. וְאִית דְּאֲמָרֵי אוֹף נָמִי יִשְׁי. דְּלֹא תָבוּ וְלֹא
 אֲשַׁתְּכַח עֲלֵיהוּ חוּבָא דִימוֹתוֹן בֵּיתָה, פֶּר דְּאֲדַפֵּר
 עֲלֵיהוּ הֵהוּא עֵיטָא דְנַחֲשׁ פְּדֹאֲמָרָן.

תָּא חֲזִי, בְּלָחוֹן דְּרִין דְּהוּוּ בְיוֹמוֹי דְנַחֲשׁ בְּלָחוּ
 אֲפִשְׁטוּ חוּבִין עַל עֲלָמָא בְּאֲתַגְלִיא לְעֵינֵיהוֹן
 דְּכֻלָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָזִיל יוֹמָא חַד בְּפִילִי
 דְּטַבְרִיָּה, חָמָא בְנֵי נָשָׂא דְחַיִּי מְקַטְרֵי בְּקִיטְרָא
 דְּקִשְׁתָּא בְּקוּלְפָּא דְקִנְסִיר. אָמַר וּמָה חוּבָא דָּא
 בְּאֲתַגְלִיא לְאַרְגָּזָא לְמַרְיָחוֹן. יְהִיב עֵינֵיו בְּהוּ וְאֲתַרְמִין
 לְגוּ יַמָּא וּמִיתוּ.

תָּא חֲזִי, כֹּל חוּבָא דְאֲתַעְכִּיד בְּאֲתַגְלִיא דְחַי לָהּ
 לְשְׁכִינְתָּא מֵאַרְעָא וּסְלִיקַת דִּיזְרָה מֵעֲלָמָא.
 וְאֵלִין הוּוּ אָזִלִין בְּרִישָׁא זְקוּף וְעַבְדֵי חוּבֵיהוּ
 בְּאֲתַגְלִיא וְדָחוּ לָהּ לְשְׁכִינְתָּא מֵעֲלָמָא. עַד דְּקִדְשָׁא

 לשון הקודש

בְּשַׁעְרֵי טַבְרִיָּה. רָאָה בְנֵי אָדָם שְׁהִיו
 קוֹשְׁרִים בְּקִשְׁר הַקִּשְׁת בְּכַדֵי חֶרֶס. אָמַר,
 וּמָה חָמָא זֶה בְּגִלּוֹי לְהַרְגִּיז אֶת רַבּוֹנָם?
 גִּתָּן עֵינֵי בְּהֵם וּנְזַרְקוּ לְתוֹךְ הַיָּם וּמִתּוּ.
בַּא רָאָה, כֹּל חָמָא שְׁנַעֲשֶׂה בְּגִלּוֹי, דּוֹחָה
 אֶת הַשְּׁכִינָה מִהָאָרֶץ וּמְסַלֵּק אֶת דִּיזְרָה
 מִן הָעוֹלָם. אֵלֶּה הָיוּ הוֹלְכִים בְּרֵאשׁ זְקוּף
 וְעוֹשִׂים חֲטָאֵיהֶם בְּגִלּוֹי, וְדָחוּ אֶת

בְּשַׁטְיוֹ שֶׁל נַחֲשׁ הַקְדָּמוֹנִי, וְאֵלֶּה הֵם:
 עֲמָרָם, לִוֵי וּבְנֵימִין. וַיֵּשׂ אֲמָרִים גַּם יִשְׁי.
 שְׁלֹא חָטְאוּ, וְלֹא נִמְצָא בְּהֵם חָמָא
 שְׁיָמוּתוֹ בּוֹ, רַק שְׁנִזְכְּרָה עֲלֵיהֶם אוֹתָהּ
 עֲצַת הַנָּחָשׁ, כְּמוֹ שֶׁפִּאֲרָנוּ.

בַּא רָאָה, כֹּל הַדּוֹרוֹת שְׁהִיוּ בִימֵי גֵת,
 כְּלָם הַפְּשִׁיטוּ חֲטָאִים עַל הָעוֹלָם בְּגִלּוֹי
 לְעֵינֵי כָל. רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ יוֹם אַחַד

בְּרִיךְ הוּא דָּחָא לֹון וְאַעֲבִיר לֹון מִנִּיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב
 (משלי כה) הָגוּ רָשָׁע לִפְנֵי מֶלֶךְ וְגו' הָגוּ סִגִּים מִכֶּסֶף וְגו':
 וַיֹּאמֶר יי לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשֵׁנָם הוּא
 בְּשָׂר וְגו'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא חַיִּי, כִּד
 בְּרָא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא עֲבַד לְהֵאֵי עֲלָמָא
 לְאַשְׁתַּמְשָׁא (דף נח ע"א) בְּנוּנָא דְלַעִילָא. וְכִד בְּנֵי עֲלָמָא
 אֲנוּן זַכָּאִין דְּאִזְלִי בְּאַרְחַ מִישָׁר, קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֲתַעַר רוּחָא דְחַיִּי דְלַעִילָא עַד דְמָטוּ אֲנוּן חַיִּין לְאַתֵּר
 דִּיעֻקֵּב שְׂרִיא בֵּיהּ.

וּמַתְמָן נְגִדֵי אֲנוּן חַיִּין עַד דְאַתְמַשְׁיָד הַהוּא רוּחָא
 לְהֵאֵי עוֹלָם דְדָוֵד מְלָכָא שְׂרִיא בֵּיהּ.
 וּמַתְמָן נְגִדֵי בְּרַכָּאן לְכֻלְהוּ אֲנוּן תַּתְּאֵי. וְהַהוּא רוּחָא
 עֲלָאָה אֲתַנְגִּיד וְאַתְמַשְׁיָד לְתַתָּא וַיְכַלִּין לְאַתְקִימָא
 בְּעֲלָמָא. וּבְגִינֵי כֶּךָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ דָּא הוּא עוֹלָם דְדָוֵד

לשון הקודש

מעורר רוח חיים שלמעלה, עד שמגיעים
 אותם חיים למקום שיעקב אבינו שרוי
 בו.

ומשם שופעים אותם חיים, עד
 שנמשכת אותה רוח לעולם הזה שדוד
 המלך שרוי בו, ומשם שופעות הפרכות
 לכל אותם התחתונים. ואותה רוח
 עליונה שופעת ונמשכת למטה, ויכולים
 להתקיים בעולם. ומשום כך לעולם חסדו,
 זהו עולם של דוד המלך, ולכן כתוב

השכינה מהעולם, עד שהקדוש ברוך
 הוא דחה אותם והעביר אותם ממנו. ועל
 זה כתוב (משלי כה) הָגוּ רָשָׁע לִפְנֵי מֶלֶךְ וְגו',
 הָגוּ סִגִּים מִכֶּסֶף וְגו'.

ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם לעלם
 בשנם הוא בשר וגו'. אמר רבי אלעזר,
 בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את
 העולם, עשה את העולם הזה להשתמש
 כמו שלמעלה, וכשבני אדם הם צדיקים
 שהולכים בדרך ישר, הקדוש ברוך הוא

מִלְכָּא. וּבְגִין כִּד כְּתִיב לְעֵלָם בְּלֹא וְאִ"ו. דְּהָא כִּד
 (אִיהוּ) תְּהוּא רוּחָא אֲתִנְגִיד לְהֵהוּא עוֹלָם, מִתַּמָּן נִפְקִי
 בְּרַבָּאן וְחִיִּין לְכֻלָּא לְאַתְקִימָא. הַשְּׁתָּא דְחִבּוּ בְּנֵי
 נִשְׂאָא אֲסִתְלַק כְּלָא. בְּגִין דְּלֹא יִמְטִי תְּהוּא רוּחָא דְחִיִּי
 לְהֵאִי עוֹלָם לְאַתְהֵנָּא מִנִּיהַ תַּתָּאִי וְלְאַתְקִימָא בֵּיה.
 בְּשַׁגְמִי הוּא בְּשָׂר בְּגִין דְּלֹא יִתְרַק הָאִי רוּחָא לְהֵאִי
 עוֹלָם. מָאִי טַעְמָא דְּלֹא לְאַסְגָּא נַחֲשׁ תַּתָּאִי.
 דְּדַרְגִּין דִּיתְתַּקַּף בֵּיה (ד"א ל"ג וּבְעִינִין) רוּחָא דְקַדוּשָׁא דְּלֹא
 יִתְעַרְבַּ בְּרוּחַ מְסֻאָב.

בְּשַׁגְמִי הוּא בְּשָׂר דָּא נַחֲשׁ קַדְמָאָה דִּיתְבַּרְךְ בְּגִין
 כִּד הוּא בְּשָׂר בְּמָה דְאֵת אָמַר, (בראשית ו) קִין
 כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן דָּא מְלֹאֲךְ
 הַמּוֹת. וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲזָרִיכוּ
 דְקוּסְטִירָא דְקִיטְרָא:

לשון הקודש

שְׁיִתְחַזַּק בּוּ וְאֲזָרִיכִים רוּחַ שֶׁל קַדְשָׁה שְׁלֵא
 יִתְעַרְבַּ בְּרוּחַ טְמֵא.

בְּשַׁגְמִי הוּא בְּשָׂר - זֶה נַחֲשׁ הַקַּדְמוֹנִי
 שִׁיתְבַּרְךְ. מִשּׁוּם כִּד הוּא בְּשָׂר, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (בראשית ו) קִין כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי.
 וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶהוּ מְלֹאֲךְ הַמּוֹת. וְהָיוּ
 יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה - הַמְתַּנְּה שֶׁל
 מַגְדֵּל הַמְקַשָּׁר.

לְעֵלָם בְּלִי וְאִ"ו. שְׁהָרִי כְּשֵׁאוֹתָה רוּחַ
 שׁוֹפְעַת לְאוֹתוֹ עוֹלָם, מִשָּׁם יוֹצְאוֹת
 בְּרַבּוֹת וְחִיִּים לְכָל לְהִתְקַיֵּם. עֲבָשׁוּ
 שְׁחָטְאוּ בְּנֵי אָדָם, הִסְתַּלַּק הַכָּל, בְּשִׁבִיל
 שְׁלֵא יִגִּיעַ אוֹתוֹ רוּחַ חַיִּים לְעוֹלָם זֶה
 לְהַנּוֹת מִמֶּנּוּ הַתְּחַתּוֹנִים וְלְהִתְקַיֵּם בּוּ.
 בְּשַׁגְמִי הוּא בְּשָׂר - כִּדִּי שְׁלֵא תִשְׁפַּע זו
 הַרוּחַ לְעוֹלָם הַזֶּה. מָה הַטַּעַם? שְׁלֵא
 לְהַרְבּוֹת נַחֲשׁ הַתְּחַתּוֹן. שְׁדַרְגּוֹת